

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 20. julija 2017*

„Predhodno odločanje – Direktiva 2001/23 – Člen 1(1)(b) – Člen 2(1)(d) – Prenos podjetij – Ohranjanje pravic delavcev – Področje uporabe – Pojma ‚delavec‘ in ‚prenos obrata‘“

V zadevi C-416/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Judicial da Comarca de Faro (okrožno sodišče v Faru, Portugalska) z odločbo z dne 20. julija 2016, ki je na Sodišče prispela 27. julija 2016, v postopku

Luís Manuel Piscarreta Ricardo

proti

Portimão Urbis EM, SA, v likvidaciji,

Município de Portimão,

Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão EM SA,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik senata, J. Malenovský (poročevalec) in M. Safjan, sodnika,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za L. M. Piscarreto Ricarda M. Ramirez Fernandes, odvetnik,
- za Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão EM, SA, R. Rosa, odvetnik,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes in M. Figueiredo in S. Feio, agenti,
- za Evropsko komisijo M. França in M. Kellerbauer, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

* Jezik postopka: portugalsčina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(1)(b) in člena 2(1)(d) Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 98).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Luísom Manuelom Piscarreto Ricardom in občinskim podjetjem Portimão Urbis, EM SA, ki je v likvidacijskem postopku (v nadaljevanju: Portimão Urbis), Município de Portimão (občina Portimão, Portugalska) ter občinskim podjetjem Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM SA (v nadaljevanju: Emarp) glede zakonitosti odpovedi pogodbe o zaposlitvi L. M. Piscarretu Ricardu.

Pravna podlaga

Pravo Unije

- 3 Z Direktivo 2001/23 se je kodificirala Direktiva Sveta 77/187/EGS z dne 14. februarja 1977 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL 1977, L 61, str. 26), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 98/50/ES z dne 29. junija 1998 (UL 1998, L 201, str. 88) (v nadaljevanju: Direktiva 77/187).
- 4 V uvodnih izjavah 3 in 8 Direktive 2001/23 je navedeno:

„(3) Predvideti je treba varovanje delavcev v primeru, ko se spremeni delodajalec, in zlasti zagotoviti, da se njihove pravice ohranijo.

[...]

(8) Zaradi pravne varnosti in preglednosti je bilo treba pravni koncept prenosa pojasniti glede na pravno [sodno] prakso Sodišča. Tako pojasnjevanje ni spremenilo področja uporabe Direktive [77/187], kakor ga [jo] razlaga Sodišče.“
- 5 Člen 1(1) te direktive določa:

„(a) Ta direktiva se uporablja za vsak prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata na drugega delodajalca, ki je posledica pogodbenega prenosa ali združitve.

(b) Ob upoštevanju pododstavka (a) in nadaljnjih določb tega člena se za prenos v smislu te direktive šteje prenos gospodarske enote, ki ohrani svojo identiteto, se pravi organiziranega skupka virov, katerega cilj je opravljanje gospodarske dejavnosti, ne glede na to, ali je ta dejavnost glavna ali stranska.

(c) Ta direktiva se uporablja za javna in zasebna podjetja, ki opravljajo gospodarske dejavnosti, ne glede na to, ali so te pridobitne ali ne. Upravna reorganizacija organov oblasti ali prenos upravnih funkcij med organi oblasti niso prenos v smislu te direktive.
- 6 V členu 2(1)(d) navedene direktive je „delavec“ opredeljen kot „vsaka oseba, ki jo v državi članici varuje kot delavca nacionalna delovnopravna zakonodaja“.

7 Člen 2(2) Direktive 2001/23 določa:

„Ta direktiva ne vpliva na nacionalno zakonodajo glede opredelitve pojma pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja.

Vendar pa države članice s področja uporabe te direktive ne smejo izvzeti pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij samo zaradi:

[...]

(b) ker gre za delovna razmerja, urejena s pogodbo o zaposlitvi za določen čas v smislu člena 1(1) Direktive Sveta 91/383/EGS z dne 25. junija 1991, ki dopolnjuje ukrepe za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja pri delu za delavce z delovnim razmerjem za določen čas ali z začasnimi delovnimi razmerjem [(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 418)] [...]

[...]“

8 Člen 3(1), prvi pododstavek, Direktive 2001/23 določa:

„Pravice in obveznosti odsvojitelja, ki izhajajo iz na dan prenosa obstoječe pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, se na podlagi takega prenosa prenesejo na pridobitelja.“

9 Člen 4 te direktive določa:

„1. Prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata sam po sebi odsvojitelju ali pridobitelju ne daje podlage za odpuščanje. Ta določba ne preprečuje morebitnega odpuščanja iz ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov, zaradi katerih so potrebne kadrovske spremembe.

Države članice lahko določijo, da se prvi pododstavek ne uporablja za nekatere specifične kategorije delavcev, ki jih zakonodaja ali praksa držav članic ne varuje pred odpuščanjem.

2. Če pogodba o zaposlitvi ali delovno razmerje preneha, ker se delovni pogoji zaradi prenosa bistveno spremenijo v škodo delavca, se šteje, da je delodajalec odgovoren za prenehanje pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja.“

10 Besedilo člena 1(1) Direktive 2001/23 je v bistvu enako besedilu člena 1(1) Direktive 77/187.

Portugalsko pravo

11 Člen 285 Código do Trabalho (delovnopравни zakonik) določa:

„1. Pri prenosu lastništva podjetja, obrata ali njunega dela, ki pomeni gospodarsko enoto, na kakršni koli podlagi se na pridobitelja prenesejo pravice in obveznosti delodajalca v pogodbah o zaposlitvi zadevnih delavcev, pa tudi odgovornost za plačilo globe, naložene za kršitve delovnega prava.

2. Odsvojitelj v letu po prenosu solidarno odgovarja za obveznosti, ki so nastale pred prenosom.

3. Določbe iz prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi za prenos, odtujitev ali ponovni prevzem poslovanja podjetja, obrata ali gospodarske enote, pri čemer v primeru prenosa, odtujitve ali ponovnega prevzema solidarno odgovarja tisti, ki je podjetje upravljal prej.

4. Določbe iz prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za delavca, ki ga je odsvojitelj pred prenosom premestil v drug obrat ali gospodarsko enoto v smislu člena 194, vendar ga je ohranil kot zaposlenega, z izjemo odgovornosti pridobitelja na področju plačila glob, naloženih za kršitve delovnega prava.

5. Šteje se, da je gospodarska enota organiziran skupek virov, katerega cilj je opravljanje glavne ali stranske gospodarske dejavnosti.

6. Kršitve pravil, določenih v odstavku 1 in prvem delu odstavka 3, pomenijo zelo resne kršitve.“

12 Člen 295 delovnopravnega zakonika, ki se nanaša na učinke skrajšanja delovnega časa ali mirovanja pogodbe o zaposlitvi, določa:

„1. V obdobju skrajšanega delovnega časa ali mirovanja [pogodbe o zaposlitvi] se ohranijo pravice, obveznosti in jamstva strank, ki niso zavezane zagotavljati dejansko delo.

2. Obdobje skrajšanega delovnega časa ali mirovanja [pogodbe o zaposlitvi] se upoštevata za namene dopolnjene delovne dobe.

3. Ko se izteče obdobje skrajšanega delovnega časa ali mirovanja [pogodbe o zaposlitvi], se ponovno vzpostavijo pravice, obveznosti in jamstva strank, ki izhajajo iz dejanskega opravljanja dela.

4. Ko se izteče obdobje skrajšanega delovnega časa ali mirovanja [pogodbe o zaposlitvi], se ponovno vzpostavijo pravice, obveznosti in jamstva strank, ki izhajajo iz dejanskega opravljanja dela.

5. Če delodajalec delavca ob izteku obdobja skrajšanega delovnega časa ali mirovanja [pogodbe o zaposlitvi] ponovno ne vključi v okvir normalnega opravljanja dejavnosti, to pomeni resno kršitev.“

13 Člen 317(4) delovnopravnega zakonika določa:

„Dopust povzroči mirovanje pogodbe o zaposlitvi z učinki, določenimi v členu 295.“

14 Člen 62 Lei n.º 50/2012 aprova o regime jurídico da actividade empresarial local e das participações locais e revoga as Leis n.os 53-F/2006, de 29 de dezembro, e 55/2011, de 15 de novembro (zakon št. 50/2012 o odobritvi pravne ureditve podjetniške dejavnosti lokalnih skupnosti in deležev, ki jih imajo lokalne skupnosti, in o razveljavitvi zakonov št. 53-F/2006 z dne 29. decembra in št. 55/2001 z dne 15. novembra) z dne 31. avgusta 2012 (Diário da República, 1. serija, št. 169, z dne 31. avgusta 2012) v različici, ki se uporablja v sporu o glavni stvari (v nadaljevanju: RJAEL), v zvezi s prenehanjem delovanja lokalnih podjetij določa:

„1. Brez poseganja v člen 35 zakona o gospodarskih družbah se v roku šestih mesecev obvezno sprejme odločitev o prenehanju delovanja lokalnih podjetij, če:

[...]

5. Brez poseganja v naslednji odstavek se delovnopravna zakonodaja uporablja za osebe, ki dejansko dela v lokalnih podjetjih, za katera je podan eden od razlogov iz odstavka 1 in ki niso vključena v okvir uporabe inštrumentov mobilnosti iz zakona št. 12-A/2008 z dne 27. februarja 2008.

6. Lokalna podjetja, ki so v postopku likvidacije, lahko na javne subjekte, ki imajo v njih delež, v skladu s členom 58 zakona št. 12-A/2008 z dne 27. februarja 2008 prenesejo svoje delavce, ki imajo pogodbo o zaposlitvi, le če se ti razporedijo za opravljanje dejavnosti, ki se vključijo ali jih prevzame ta subjekt sam oziroma so potrebni za njihovo opravljanje.

[...]

11. Določbe odstavkov od 6 do 10 se uporabljajo le za delavce, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas in ki so bili zaposleni vsaj eno leto, preden je bila sprejeta odločitev o prenehanju delovanja lokalnega podjetja, v primeru sklenitve delovnega razmerja za nedoločen čas v javni upravi pa se jim ne dodeli nobeno nadomestilo zaradi ukinitve prejšnjega delovnega mesta.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 15 Občina Portimão je oktobra 1999 L. M. Piscarreto Ricarda zaposlila za nedoločen čas zaradi opravljanja dela „turističnega tehnika“.
- 16 L. M. Piscarreta Ricardo je oktobra 2008 prenehal svoje delo pri tej občini, da bi ga od takrat dalje na podlagi pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas opravljal v občinskem podjetju Portimão Turis EM SA (v nadaljevanju: Portimão Turis).
- 17 Občina Portimão je zaradi odločitve, sprejete marca 2010, združila več občinskih podjetij, občinsko podjetje Portimão Turis vključila v občinsko podjetje Portimão Urbis. L. M. Piscarreta Ricardo je od tega dne izvrševal funkcije administratorja in nato direktorja zadnjenavedenega podjetja.
- 18 L. M. Piscarreta Ricardo je septembra 2011 zaprosil za neplačan dopust za dve leti, ki mu je bil odobren. Na predlog zadevne osebe je bil ta dopust julija 2013 podaljšán za enako obdobje.
- 19 Občina Portimão se je oktobra 2014 odločila za prenehanje delovanja občinskega podjetja Portimão Urbis, v katerem je bila edina delničarka. Del dejavnosti tega podjetja je prevzela občina Portimão, in sicer upravljanje transporta, upravljanje v zvezi z opremo za gospodarski razvoj, npr. v zvezi s tržnicami, sejmi in razstavnimi in drugimi večnamenskimi parki, upravljanje prodaje v zvezi z reševalno dejavnostjo ter upravljanje tradicionalnih tržnic in sejmov.
- 20 V zunanje izvajanje občinskemu podjetju Emarp, v katerem je bila občina Portimão ravno tako edini delničar, so bile oddane preostale dejavnosti občinskega podjetja Portimão Urbis, in sicer, prvič, upravljanje javnih površin, vključno z dejavnostjo oglaševanja, ki je z njim povezana, uporaba javnih cest in mestnih javnih parkirišč na prostem in v podzemnih garažah, ter drugič, upravljanje javnih objektov in opravljanje storitev na področju izobraževanja, družbeno delovanje, kultura in šport, in sicer delovanje mestnega gledališča v Portimãu, učne kmetije, hiše Manuela Teixeira Gomesa in skupnih centrov.
- 21 V skladu s temi odločitvami je za del delavcev iz občinskega podjetja Portimão Urbis veljal „dogovor o prenosu v javnem interesu“ in tako je ta del neposredno prevzela občina Portimão. Za drugi del delavcev je veljal „pogodbeni prenos položaja“ in ga je prevzelo občinsko podjetje Emarp.
- 22 L. M. Piscarreta Ricardo pa ni bil upoštevan niti v internem niti v eksternem okviru, ki sta navedena v prejšnji točki, zato je bil obveščen, da je njegova pogodba o zaposlitvi zaradi dokončnega zaprtja občinskega podjetja Portimão Urbis prenehala.
- 23 L. M. Piscarreta Ricardo je zato pri predložitvenem sodišču sprožil postopek zaradi ugotovitve nezakonnosti odpovedi njegove pogodbe o zaposlitvi ter trdil, da se je zgodil prenos obrata Portimão Urbis na občino Portimão in na občinsko podjetje Emarp.
- 24 Občinski podjetji Portimão Urbis in Emarp ter občina Portimão tej trditvi nasprotujeta. Trdijo, da ker je bil L. M. Piscarreta Ricardo v položaju neplačanega dopusta, torej ni dejansko opravljal svojih funkcij, njegove pogodbe ni bilo mogoče prenesti na nobenega od dveh pridobiteljev. Menijo tudi, da ni šlo za prenos obrata, saj je občinsko podjetje Portimão Urbis prenehalo delovati na podlagi zakona in se je zaradi tega zaprlo.

- 25 Predložitveno sodišče meni, prvič, da obstajajo v postopku v glavni stvari vprašanja o razlagi tega, ali je mogoče šteti, da je delavec, ki dejansko ne opravlja funkcij, npr. zaradi mirovanje njegove pogodbe o zaposlitvi, zajet s pojmom „delavec“ v smislu člena 2(1)(d) Direktive 2001/23. V zvezi s tem se sprašuje, ali je treba šteti, da so bile pravice in obveznosti občinskega podjetja Portimão Urbis, ki izhajajo iz obstoječe pogodbe o zaposlitvi s tožečo stranko, prenesene na občino Portimão oziroma občinsko podjetje Emarp v smislu člena 3(1) te direktive.
- 26 Drugič, predložitveno sodišče meni, da obstaja dvom o tem, da je člen 62(5), (6) in (11) RJAEL ob upoštevanju pogojev, ki jih določa, v skladu s členom 2(2)(b) Direktive 2001/23.
- 27 Zato je Tribunal Judicial da Comarca de Faro (okrožno sodišče v Faru, Portugalska) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
- „1. Ali se člen 1(1)(b) Direktive 2001/23 uporablja za položaj kot v tej zadevi, ko je na podlagi odločitve izvršilnega organa občine prenehalo delovati občinsko podjetje (katerega edini delničar je občina), pri čemer je dejavnosti, ki jih je to opravljalo, delno prevzela občina in delno drugo občinsko podjetje (katerega namen je bil zato spremenjen in ki je ravno tako v celoti v lasti občine)? Torej, ali se lahko šteje, da je v teh okoliščinah prišlo do prenosa obratov v smislu te direktive?
2. Ali je treba šteti, da je delavec, ki dejansko ne opravlja svojih funkcij (konkretno, ker njegova pogodba o zaposlitvi miruje), zajet s pojmom ‚delavec‘ v smislu člena 2(1)(d) Direktive 2001/23 in da je tako treba šteti, da so se pravice in obveznosti, ki izhajajo iz pogodbe o zaposlitvi, prenesle na pridobitelja v skladu s členom 3(1) te direktive?
3. Ali je lahko z vidika prava Unije prenos delavcev v okviru prenosa obrata, kakršen je določen v členu 62(5), (6) in (11) RJAEL, pogojen zlasti z vrsto delovnega razmerja ali njegovim trajanjem?“

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 28 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(1) Direktive 2001/23 razlagati tako, da je položaj, v katerem občinsko podjetje, katerega edini delničar je občina in ki preneha delovati po odločitvi izvršilnega organa te občine ter katerega dejavnosti so delno prenesene na to občino, da bi jih ta neposredno opravljala, delno pa na drugo občinsko podjetje, preoblikovano v ta namen in katerega edini delničar je tudi ista občina, zajet s področjem uporabe navedene direktive.
- 29 Najprej je treba navesti, da se Direktiva 2001/23 v skladu z njenim členom 1(1)(c) uporablja za javna in zasebna podjetja, ki opravljajo gospodarsko dejavnost, ne glede na to, ali je ta pridobitna. Vendar v skladu z isto določbo upravna reorganizacija organov oblasti ali prenos upravnih funkcij med organi oblasti niso prenos v smislu te direktive.
- 30 V obravnavanem primeru je posel, obravnavan v postopku v glavni stvari, vključeval prenos dejavnosti občinskega podjetja, in sicer delno na občino in delno na drugo občinsko podjetje.
- 31 V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, da okoliščina, da je bil v okviru tega posla odsvojitelj občinsko podjetje, pridobitelja pa občina in drugo občinsko podjetje, ne ovira uporabe Direktive 2001/23 za navedeni posel.

- 32 Sodišče je namreč že razsodilo, da zaradi dejstva, da je pridobitelj pravna oseba javnega prava, ni mogoče izključiti obstoja prenosa, ki spada na področje uporabe Direktive 2001/23, ne glede na to, ali je ta pravna oseba javno podjetje, ki je odgovorno za javno službo (glej v tem smislu sodbo z dne 26. novembra 2015, Aira Pascual in Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, točki 25 in 26), ali občinska uprava (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2011, CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 33 Nato je iz besedila člena 1(1)(c) Direktive 2001/23 razvidno, da se mora prenos, da bi bilo mogoče to direktivo uporabljati, nanašati na subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ki je pridobitna ali ne.
- 34 V zvezi s tem je Sodišče pojasnilo, da pojem „gospodarska dejavnost“ zajema vsako dejavnost, s katero se na nekem trgu ponuja blago ali storitve. Iz opredelitve gospodarske dejavnosti so načelno izključene dejavnosti, ki izhajajo iz izvrševanja prerogativ javne oblasti, pri čemer se razume, da so lahko storitve, ki se zagotavljajo v javnem interesu, niso pridobitne in konkurirajo storitvam, ki jih ponujajo subjekti, ki imajo pridobitni namen, opredeljene za „gospodarske dejavnosti“ v smislu člena 1(1)(c) Direktive 2001/23 (glej v tem smislu sodbo z dne 6. septembra 2011, Scattolon, C-108/10, EU:C:2011:542, točki 43 in 44 ter navedena sodna praksa).
- 35 V obravnavanem primeru ni videti, da so različne dejavnosti – kakor so bile opisane v točkah 19 in 20 te sodbe – ki jih je opravljalo občinsko podjetje Portimão Urbis in ki sta jih prevzeli občina Portimão in občinsko podjetje Emarp, del izvrševanja prerogativ javne oblasti, tako da bi lahko bile opredeljene za gospodarske dejavnosti v smislu člena 1(1)(c) Direktive 2001/23.
- 36 Poleg tega se ta direktiva v skladu z njenim členom 1(1)(a) uporablja za vsak prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata na drugega delodajalca, ki je posledica pogodbenega prenosa ali združitve.
- 37 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da obsega te določbe ni mogoče določiti zgolj na podlagi jezikovne razlage. Zaradi razlik med jezikovnimi različicami Direktive 2001/23 in razhajanj v nacionalnih zakonodajah glede pojma pogodbenega prenosa je Sodišče dalo dovolj prilagodljivo obrazložitev navedenega pojma, da se zadosti cilju te direktive, ki je – kot je razvidno iz njene uvodne izjave 3 – varovanje delavcev ob zamenjavi delodajalca (sodba z dne 20. januarja 2011, CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 38 Sodišče je tako razsodilo, da dejstvo, da je prenos posledica enostranskih odločitev državnih organov, in ne dogovora, ne izključuje uporabe Direktive 2001/23 (sodba z dne 29. julija 2010, UGT-FSP, C-151/09, EU:C:2010:452, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 39 Na podlagi tega ni videti, da bi okoliščina, da je prenos posledica tega, da je občinsko podjetje prenehalo delovati na podlagi odločitve izvršilnega organa zadevne občine, ovirala obstoj prenosa v smislu Direktive 2001/23, če je v takem poslu predvidena zamenjava delodajalca.
- 40 Nazadnje se mora prenos v skladu s členom 1(1)(b) Direktive 2001/23, da bi se ta direktiva uporabljala, nanašati na gospodarsko enoto, ki ohrani svojo identiteto, potem ko jo prevzame novi delodajalec (glej v tem smislu sodbo z dne 6. marca 2014, Amatori in drugi, C-458/12, EU:C:2014:124, točka 30).
- 41 V zvezi s tem je treba upoštevati vse dejanske okoliščine, ki opredeljujejo posel, obravnavan v postopku v glavni stvari, med katerimi so zlasti vrsta zadevnega podjetja ali obrata, to, ali je bil opravljen prenos opredmetenih sredstev, kot so nepremičnine in premičnine, vrednost neopredmetenih sredstev ob prenosu, to, ali je novi delodajalec prevzel večino zaposlenih in ali je bil opravljen morebitni prenos strank, stopnja podobnosti dejavnosti, ki se opravljajo pred prenosom in po njem, ter trajanje morebitne prekinitve teh dejavnosti. Razume se, da ti elementi pomenijo le delne vidike potrebne celostne presoje in jih tako ni mogoče presojati ločeno (sodba z dne 26. novembra 2015, Aira Pascual in Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, točka 32).

- 42 Iz tega izhaja, da je pomen, ki ga je treba priznati enemu od dveh meril, nujno odvisen od dejavnosti, ki se opravlja, ali celo od metod proizvodnje ali obratovanja zadevnega podjetja, obrata ali dela obrata (glej v tem smislu sodbo z dne 26. novembra 2015, Aira Pascual in Algeposa Terminales Ferroviarios, C-509/14, EU:C:2015:781, točki 33 in 34 ter navedena sodna praksa).
- 43 Sodišče je tudi poudarilo, da zgolj to, da je gospodarska enota prevzela gospodarsko dejavnost druge enote, ne omogoča sklepa, da je identiteta zadnjenavedene enote ohranjena. Identiteto take enote namreč ni mogoče omejiti na dejavnost, za katero je zadolžena. Njena identiteta izhaja iz neločljive pluralnosti elementov, kot so zaposleno osebje, okvir, v katerem deluje, organizacija njenega dela, načini upravljanja in v ustreznih okoliščinah primera tudi proizvodna sredstva, ki jih ima na voljo (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2011, CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, točka 41).
- 44 Sodišče je poleg tega razsodilo, da upošteveni element za to, ali je prenesena enota ohranila identiteto, namreč ni ohranitev posebne organizacijske sestave, ki jo je glede različnih dejavnikov proizvodnje, ki se prenašajo, določil podjetnik, ampak ohranitev funkcionalne povezave na podlagi soodvisnosti in dopolnjevanja med temi dejavniki. Ohranitev takšne funkcionalne povezave med različnimi prenesenimi dejavniki pridobitelju omogoča, da jih uporablja za opravljanje iste ali podobne gospodarske dejavnosti, tudi če so po prenosu vključeni v novo in drugačno organizacijsko sestavo (sodbi z dne 12. februarja 2009, Klarenberg, C-466/07, EU:C:2009:85, točke od 46 do 48, ter z dne 9. septembra 2015, Ferreira da Silva e Brito in drugi, C-160/14, EU:C:2015:565, točki 33 in 34). Iz tega sledi, da okoliščina, da je gospodarska enota prenehala delovati in da so bile njene dejavnosti prenesene na drugi enoti, ne ovira uporabe Direktive 2001/23.
- 45 Predložitveno sodišče mora glede na elemente, navedene v točkah od 41 do 44 te sodbe, presoditi, ali je bila v okoliščinah postopka v glavni stvari identiteta prenesene enote ohranjena.
- 46 Iz vsega navedenega je razvidno, da je treba člen 1(1) Direktive 2001/23 razlagati tako, da je položaj, v katerem občinsko podjetje, katerega edini delničar je občina in ki preneha delovati po odločitvi izvršilnega organa te občine ter katerega dejavnosti so delno prenesene na to občino, da bi jih ta neposredno opravljala, delno pa na drugo občinsko podjetje, preoblikovano v ta namen in katerega edini delničar je tudi ista občina, zajet s področjem uporabe navedene direktive, če je po prenosu identiteta zadevnega podjetja ohranjena, kar pa mora ugotoviti predložitveno sodišče.

Drugo vprašanje

- 47 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je oseba, kakršna je tožeča stranka v sporu o glavni stvari, ki zaradi mirovanja svoje pogodbe o zaposlitvi dejansko ne opravlja svojih funkcij, zajeta s pojmom „delavec“ v smislu člena 2(1)(d) Direktive 2001/23 in ali je treba pravice in obveznosti, ki izhajajo iz te pogodbe, v okoliščinah, kakršne so v postopku v glavni stvari, šteti za prenesene na pridobitelja v skladu s členom 3(1) te direktive.
- 48 Najprej je treba navesti, da je na podlagi člena 2(1)(d) navedene direktive „delavec“ opredeljen kot „vsaka oseba, ki jo v državi članici varuje kot delavca nacionalna delovnopravna zakonodaja“.
- 49 Nato, kot izhaja iz pogojev iz člena 3(1), prvi odstavek, Direktive 2001/23, zaščita, ki jo namerava zagotoviti ta direktiva, zadeva le delavce, ki imajo na dan prenosa sklenjeno pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje (sklep z dne 15. septembra 2010, Briot, C-386/09, EU:C:2010:526, točka 27).
- 50 Poleg tega je Sodišče glede Direktive 77/187, ki je bila od takrat kodificirana z Direktivo 2001/23, potrdilo, da lahko ugodnost iz te direktive, če ni posebej drugače določeno, uveljavljajo le delavci, katerih pogodba o zaposlitvi ali delovno razmerje je obstajalo na dan prenosa, obstoj ali neobstoj

pogodbe o zaposlitvi ali delovnem razmerju pa je treba presojeti glede na nacionalno pravo, če so upoštevana obvezna pravila Direktive 77/187 v zvezi z zaščito delavcev pred odpuščanjem zaradi prenosa (sklep z dne 15. septembra 2010, Briot, C-386/09, EU:C:2010:526, točka 28).

- 51 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da čeprav je bila na dan prenehanja delovanja občinskega podjetja Portimão Urbis tožeča stranka iz spora o glavni stvari s tem podjetjem povezana s pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, na ta dan svojih funkcij dejansko ni opravljala, ker je koristila neplačan dopust in ker je na podlagi nacionalne zakonodaje, obravnavane v postopku v glavni stvari, ta dopust povzročil mirovanje njene pogodbe o zaposlitvi.
- 52 Predložitveno sodišče je pojasnilo, da navedena zakonodaja določa, da se med mirovanjem pogodbe o zaposlitvi ohranijo pravice, obveznosti in jamstva strank, ki niso zavezane zagotavljati dejanskega dela. Tako je videti, da navedena zakonodaja kot delavca varuje osebo, kakršna je tožeča stranka v sporu o glavni stvari, ki zaradi mirovanja svoje pogodbe o zaposlitvi dejansko ne opravlja svojih funkcij, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.
- 53 Iz tega s pridržkom te preveritve sledi, da so pravice in obveznosti take osebe, ki izhajajo iz njene pogodbe o zaposlitvi, zaradi prenosa podjetja prenesene na pridobitelja v skladu s členom 3(1), prvi pododstavek, Direktive 2001/23.
- 54 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov je treba na drugo vprašanje odgovoriti tako, da je oseba, kakršna je tožeča stranka v sporu o glavni stvari, ki zaradi mirovanja pogodbe o zaposlitvi dejansko ne opravlja svojih funkcij, zajeta s pojmom „delavec“ v smislu člena 2(1)(d) Direktive 2001/23, ker je videti, da je kot delavec varovana z zadevno nacionalno zakonodajo, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče. S pridržkom te preveritve je treba pravice in obveznosti, ki izhajajo iz njene pogodbe o zaposlitvi, v okoliščinah, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, šteti za prenesene na pridobitelja v skladu s členom 3(1) te direktive.

Tretje vprašanje

- 55 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2001/23 razlagati tako, da nasprotuje nacionalnim predpisom, kakršni so obravnavani v postopku v glavni stvari, ki v okviru prenosa lokalnega podjetja določajo nekatere omejitve za ohranitev pravic delavcev, zlasti glede vrste pogodbe o zaposlitvi ali njenega trajanja.
- 56 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča postavijo v pravnem in dejanskem okviru, ki so ga pristojna opredeliti sama in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko odločanje o predlogu nacionalnega sodišča za sprejetje predhodne odločbe zavrne samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodba z dne 16. julija 2015, Sommer Antriebs- und Funktechnik, C-369/14, EU:C:2015:491, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 57 V obravnavanem primeru, in kot je razvidno iz predložitvene odločbe, iz nacionalnih predpisov, obravnavanih v postopku glavni stvari, izhaja, da je prenos delavcev lokalnega podjetja odvisen zlasti od predhodnega obstoja pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, sklenjene vsaj eno leto, preden je bila sprejeta odločitev o prenehanju delovanja tega podjetja.
- 58 L. M. Piscarreta Ricardo pa je imel, kot je bilo navedeno v točki 16 te sodbe, na dan prenehanja dejavnosti občinskega podjetja Portimão Urbis pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas, sklenjeno več let pred tem dnevom.

- 59 Iz člena 267, drugi odstavek, PDEU je razvidno, da lahko nacionalno sodišče Sodišču kadar koli postavi vprašanja o razlagi aktov institucij, organov, uradov ali agencij Unije, če meni, da za izrek sodbe potrebuje odločitev Sodišča o tem vprašanju.
- 60 Predložitveno sodišče pa z ničimer ni pojasnilo razlogov, iz katerih meni, da v tem okviru za rešitev spora, ki mu je predložen, potrebuje odgovor na vprašanje, ki ga postavlja. Zlasti ni pojasnilo, zakaj bi bilo mogoče omejitve, ki so določene z nacionalnimi predpisi, obravnavanimi v postopku v glavni stvari, in ki so pojasnjene v točki 57 te sodbe, uporabiti za položaj L. M. Píscarrete Ricarda.
- 61 Glede na navedeno je treba šteti, da je tretje vprašanje za predhodno odločanje nedopustno.

Stroški

- 62 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

1. Člen 1(1) Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov je treba razlagati tako, da je položaj, v katerem občinsko podjetje, katerega edini delničar je občina in ki preneha delovati po odločitvi izvršilnega organa te občine ter katerega dejavnosti so delno prenesene na to občino, da bi jih ta neposredno opravljala, delno pa na drugo občinsko podjetje, preoblikovano v ta namen in katerega edini delničar je tudi ista občina, zajet s področjem uporabe navedene direktive, če je po prenosu identiteta zadevnega podjetja ohranjena, kar pa mora ugotoviti predložitveno sodišče.
2. Oseba, kakršna je tožeča stranka v sporu o glavni stvari, ki zaradi mirovanja pogodbe o zaposlitvi dejansko ne opravlja svojih funkcij, je zajeta s pojmom „delavec“ v smislu člena 2(1)(d) Direktive 2001/23, ker je videti, da je kot delavec varovana z zadevno nacionalno zakonodajo, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče. S pridržkom te preveritve je treba pravice in obveznosti, ki izhajajo iz njene pogodbe o zaposlitvi, v okoliščinah, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, šteti za prenesene na pridobitelja v skladu s členom 3(1) te direktive.
3. Tretje vprašanje, ki ga je postavilo Tribunal Judicial da Comarca de Faro (okrožno sodišče v Faru, Portugalska), je nedopustno.

Podpisi